

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 584

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 august 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 533 din 28 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–5
Decizia nr. 576 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și ale cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	6–7
Decizia nr. 583 din 5 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, 6 și 12, art. 31 și 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
764. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Bistrița Bârgăului și Telciu, județul Bistrița-Năsăud	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.73. — Ordin al ministrului apărării naționale privind abrogarea Ordinului ministrului apărării nr. M.76/2008 pentru aprobarea normelor privind participarea cadrelor militare din Armata României la studii de perfecționare a pregătirii profesionale organizate în țară	11
1.650/C. — Ordin al ministrului justiției privind emiterea, folosirea, evidența și gestionarea legitimațiilor de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare	12–15
2.022. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Instrucțiunile tehnice privind reglementarea modului de constituire și executare a garanției financiare pentru blocarea amplasamentului de către viitoarele investiții de tip microhidrocentrale, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 980/2011	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 533*)**

din 28 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș, în Dosarul nr. 4.551/109/2009 al Tribunalului Argeș — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.176 D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.179 D/2010, nr. 2.180 D/2010, nr. 2.352 D/2010, nr. 2.394 D/2010, nr. 2.767 D — 2.769 D/2010, nr. 2.803 D — 2.851 D/2010, nr. 2.922D — 2.924D/2010 având ca obiect o excepție de neconstituționalitate cu obiect identic, ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș, Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța și Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea în dosarele nr. 159/109/2010, nr. 348/109/2010, nr. 277/109/2010 și nr. 411/109/2010 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă; nr. 2.337/118/2010, nr. 12.132/118/2009, nr. 12.707/118/2009, nr. 3.268/118/2010, nr. 3.192/118/2010, nr. 1.132/118/2010, nr. 1.120/118/2010, nr. 4.600/118/2010, nr. 1.121/118/2010, nr. 1.226/118/2010, nr. 13.353/118/2009, nr. 1.232/118/2010, nr. 3.290/118/2010, nr. 3.275/118/2010, nr. 3.200/118/2010, nr. 1.172/118/2010, nr. 12.693/118/2009, nr. 14.458/118/2009, nr. 918/118/2010, nr. 15/118/2010, nr. 13.370/118/2009, nr. 3.464/118/2010, nr. 12.272/118/2009, nr. 403/118/2010, nr. 685/118/2010, nr. 634/118/2010, nr. 11.680/118/2009, nr. 402/118/2010, nr. 1.849/118/2010, nr. 1.268/118/2010, nr. 12.600/118/2009, nr. 1.270/118/2010, nr. 12.599/118/2009, nr. 1.267/118/2010, nr. 1.820/118/2010, nr. 1.466/118/2010, nr. 2.761/118/2010, nr. 1.463/118/2010, nr. 7.047/118/2009 și nr. 10.937/118/2009 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă; nr. 13.081/118/2009, nr. 8.078/118/2009, nr. 14.186/118/2009, nr. 8.622/118/2009, nr. 8.998/118/2009, nr. 12.728/118/2009, nr. 14.182/118/2009, nr. 8.040/118/2009, nr. 12.974/118/2009, nr. 13.356/118/2009, nr. 13.074/118/2009 și nr. 12.962/118/2009 ale Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și

asigurări sociale și nr. 1.841/88/2009, nr. 1.881/88/2009 și nr. 2.099/88/2009 ale Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 2.180 D/2010, partea Ilie N. Toma, lipsind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.179 D/2010, nr. 2.180 D/2010, nr. 2.352 D/2010, nr. 2.394 D/2010, nr. 2.767 D — 2.769 D/2010, nr. 2.803 D — 2.851 D/2010, nr. 2.922D — 2.924D/2010 la Dosarul nr. 2.176 D/2010.

Atât partea prezentă, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.179 D/2010, nr. 2.180 D/2010, nr. 2.352 D/2010, nr. 2.394 D/2010, nr. 2.767 D — 2.769 D/2010, nr. 2.803 D — 2.851 D/2010, nr. 2.922D — 2.924D/2010 la Dosarul nr. 2.176 D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente care face referiri la situația de fapt din dosar, lăsând la aprecierea Curții soluționarea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 aprilie 2010, 21 mai 2010, 17 mai 2010 și 27 aprilie 2010 pronunțate în dosarele nr. 4.551/109/2009, nr. 159/109/2010, nr. 348/109/2010, nr. 277/109/2010 și nr. 411/109/2010 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă; din 14 mai 2010, 11 mai 2010, 5 mai 2010, 12 mai 2010, 25 mai 2010, 6 mai 2010, 23 aprilie 2010, 28 aprilie 2010, 4 mai 2010 și 18 mai 2010 pronunțate în dosarele nr. 2.337/118/2010, nr. 12.132/118/2009, nr. 12.707/118/2009, nr. 3.268/118/2010, nr. 3.192/118/2010, nr. 1.132/118/2010, nr. 1.120/118/2010, nr. 4.600/118/2010, nr. 1.121/118/2010, nr. 1.226/118/2010, nr. 13.353/118/2009, nr. 1.232/118/2010, nr. 3.290/118/2010, nr. 3.275/118/2010, nr. 3.200/118/2010, nr. 1.172/118/2010, nr. 12.693/118/2009, nr. 14.458/118/2009, nr. 918/118/2010, nr. 15/118/2010, nr. 13.370/118/2009, nr. 3.464/118/2010, nr. 403/118/2010, nr. 685/118/2010, nr. 12.272/118/2009, nr. 403/118/2010, nr. 685/118/2010, nr. 634/118/2010, nr. 11.680/118/2009, nr. 402/118/2010, nr. 1.849/118/2010, nr. 1.268/118/2010, nr. 12.600/118/2009, nr. 1.270/118/2010, nr. 12.599/118/2009, nr. 1.267/118/2010, nr. 1.820/118/2010, nr. 1.466/118/2010, nr. 2.761/118/2010, nr. 1.463/118/2010, nr. 7.047/118/2009 și nr. 10.937/118/2009 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă; din 9 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 13.081/118/2009, nr. 8.078/118/2009, nr. 14.186/118/2009, nr. 8.622/118/2009, nr. 8.998/118/2009, nr. 12.728/118/2009, nr. 14.182/118/2009, nr. 8.040/118/2009,

*) A se vedea opinia separată de la Decizia Curții Constituționale nr. 1.461 din 9 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 22 decembrie 2010.

nr. 12.974/118/2009, nr. 13.356/118/2009, nr. 13.074/118/2009 și nr. 12.962/118/2009 ale Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale; din 14 mai 2010 și 4 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.841/88/2009, nr. 1.881/88/2009 și nr. 2.099/88/2009 ale Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de statul român prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș, Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța și Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, în cadrul soluționării unor acțiuni prin care se solicită plata unor despăgubiri pentru daunele morale suferite ca urmare a unor condamnări cu caracter politic și măsuri administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș, Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța și Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, în calitate de autor al excepției de neconstituționalitate, susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 138 alin. (5) potrivit cărora „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice, ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

1. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 138 alin. (5) și ale art. 111 alin. (1) din Legea fundamentală autorul excepției de neconstituționalitate susține că impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, „este deosebit de important, defavorabil, cu majorări ale cheltuielilor bugetare de stat, cu atât mai mult cu cât nu se cunoaște cuantumul despăgubirilor ce pot fi acordate persoanelor îndreptățite”. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 36/1996, precum și prevederile art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice. Totodată, arată că proiectul legii în discuție a fost transmis Parlamentului spre adoptare de către Guvern, iar înregistrarea proiectului de lege la Senat, ca primă Cameră sesizată, a avut loc la data de 21 noiembrie 2007. Expunerea de motive nu a fost însoțită de fișa financiară a actului normativ, care să aibă în vedere dispozițiile art. 15 din Legea nr. 500/2002, singura analiză financiară fiind cea prevăzută la secțiunea a 4-a — Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung, cerința constituțională nefiind respectată, iar legea fiind adoptată la 2 ani de la data analizei ce cuprindea modificările cheltuielilor bugetare în anii 2008, 2009, 2010 și 2011.

Dincolo de faptul că analiza financiară din expunerea de motive devenise caducă prin trecerea a 2 ani până la adoptare, această analiză nu satisface, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, exigențele constituționale și legale, întrucât are un caracter formal, fără acoperire reală, estimând că numărul de cereri nu va fi mai mare de 10.000, iar valoarea despăgubirilor ce ar putea fi acordate de către instanțele de judecată pentru prejudiciul material suferit nu va depăși 33.000 lei de persoană. Or, pe de o parte, până în luna ianuarie 2010, după 6 luni de aplicare a legii, doar pe rolul Tribunalului Constanța există 600 de cauze cu un asemenea obiect, putându-se estima că numărul va ajunge la 3.600 la sfârșitul

perioadei de 3 ani, la nivelul unui singur județ, iar pe de altă parte, instanțele judecătorești — în lipsa unor criterii legale de cuantificare a despăgubirilor — au obligat statul la plata de despăgubiri de zeci de ori mai mari, în valoare de 600.000 de euro.

2. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate arată că art. 104 din Tratatul de la Maastricht, instituind Uniunea Europeană (tratat care a devenit parte a dreptului intern „prin Legea nr. 154/2005”), reglementează o anumită disciplină bugetară, impunând statelor membre o obligație generală, aceea de a evita deficitele publice excesive. Raportul dintre datoria publică și produsul intern brut (PIB) nu trebuie să depășească „valorile de referință” stabilite prin Protocol (anexă la Tratat), respectiv 3% pentru raportul dintre deficitul public prevăzut sau real și PIB. Or, având în vedere că prin Legea bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010 deficitul bugetar s-a stabilit la 35.024,1 milioane lei și că estimarea minimală este de peste 150.000 de cereri de chemare în judecată (3.600 x 42 județe) în cei 3 ani de aplicare și presupunând că fiecare beneficiar va primi în medie 30.000 euro, efortul bugetar va fi de 1,5 miliarde euro anual, respectiv 6 miliarde lei (aproximativ 1% din PIB). Acoperirea acestor sume nu se va putea face nici prin alocare de sume suplimentare de la Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, nici prin rectificări bugetare.

3. Privitor la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate arată că prin prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 nu se realizează un tratament juridic unitar pentru persoanele care au suferit condamnări cu caracter politic sau măsuri administrative asimilate acestora, întrucât se produce o inechitate socială a reparației acordate cu titlu de prejudiciu moral în cadrul aceleiași categorii de beneficiari, în egală măsură având impact moral incontestabil „privarea de libertate în locuri de detenție sau pentru efectuarea de cercetări; internarea în spitale de psihiatrie; stabilirea de domiciliu obligatoriu; strămutarea într-o altă localitate; deportarea în străinătate, după 23 august 1944, pentru motive politice; exmatricularea din școli, licee și facultăți; încetarea contractului de muncă sau retrogradarea, dispuse din motive politice”. Există o categorie de persoane care au fost persecutate de regimul politic și nu au beneficiat până la apariția Legii nr. 221/2009 de o minimă reparație morală, însă prin dispozițiile legale contestate se creează situația unei discriminări între cei condamnați politic și cei supuși unor măsuri administrative cu caracter politic, de vreme ce legiuitorul nu face distincția între situația în care s-a aflat o persoană supusă unui regim de detenție și situația în care s-a aflat o persoană asupra căreia s-a luat o măsură administrativă. Totodată, se creează discriminări între persoanele care au obținut o minimă reparație înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 221/2009 și cele care obțin aceste despăgubiri după acest moment.

Răspunderea statului trebuie să se facă în acord cu principiul proporționalității, iar posibilitatea compensării prejudiciului moral cu o sumă de bani stabilită cu titlu de daune morale are drept scop nu atât a repune victima într-o situație similară cu cea avută anterior, cât a-i procura satisfacția de ordin moral, susceptibilă mai mult de o recunoaștere a însăși măsurii luate asupra sa, ca fiind abuzivă, principiu urmărit de legiuitorul român atât prin Decretul-lege nr. 118/1990 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, cât și prin Legea nr. 221/2009.

În final arată că, referitor la daunele morale în general, sub aspectul cuantumului, statuând în echitate, astfel cum prevede art. 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat o poziție moderată prin acordarea unor sume rezonabile, cu titlu de reparație morală, invocând, cu titlu de

exemplu, „Cauza Țarălungă, Cauza Temeșan sau Cauza Oancea”.

Tribunalul Argeș — Secția civilă, în dosarele nr. 2.176 D/2010, nr. 2.179 D/2010, nr. 2.180 D/2010 și nr. 2.394 D/2010, Tribunalul Constanța — Secția civilă, Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, nu se încalcă art. 138 alin. (5) din Constituție, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, finanțarea cheltuielilor bugetare se face din surse financiare alocate în buget, iar majorarea unor cheltuieli se finanțează fie prin suplimentarea alocațiilor bugetare din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, fie prin rectificarea bugetară. În ceea ce privește faptul că nu ar fi fost atașată fișa financiară propunerii legislative cu ocazia înaintării acesteia către Camera Deputaților sau către Senat, aceasta constituie o cerință a Legii nr. 500/2002, nu a Constituției. Referitor la respectarea prevederilor art. 111 alin. (1) din Constituție, din expunerea de motive rezultă că au fost solicitate informații oferite de Guvern. Cu privire la art. 148 alin. (2) din Constituție, se reține că aspectele referitoare la insuficiența resurselor financiare pentru motivele invocate nu pot face controlul constituționalității, ele având legătură cu faza de executare a sentințelor civile pronunțate sau care se vor pronunța, fază ce intervine ulterior activității de judecată, iar în legătură cu acestea din urmă nefiind invocate motive de neconstituționalitate. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, arată că dispozițiile Legii nr. 221/2009 nu generează discriminări, faptul că textul ar fi redactat imprecis și generic nu intră în contradicție cu dispozițiile constituționale, fiind chestiuni de tehnică legislativă, iar în materia daunelor morale nu există criterii clare de apreciere a acestora, având în vedere natura lor.

Tribunalul Argeș — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.352 D/2010, apreciază că dispozițiile art. 5 din Legea nr. 221/2009 contravin art. 138 alin. (5) din Constituție, în condițiile în care proiectul Legii nr. 221/2009 nu a fost însoțit de o fișă financiară, astfel cum impune art. 15 din Legea nr. 500/2002, care realizează o transpunere efectivă a dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, în activitatea legislativă și executivă.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 5 din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009. Din susținerile autorului excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, acesta critică doar dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a)

din Legea nr. 221/2009, care, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, aveau următoarea redactare:

— Art. 5 alin. (1) lit. a): „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței de judecată, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:

a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare. La stabilirea cuantumului despăgubirilor se va ține seama și de măsurile reparatorii deja acordate persoanelor în cauză în temeiul Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare;”.

Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, dispozițiile modificatoare având următoarea redactare:

„Art. I. — Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:

1. 10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;

2. 5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;

3. 2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea; [...].»

Curtea constată că art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 modifică și completează dispozițiile de lege criticate, prin introducerea a trei puncte ce stabilesc plafoane maxime ale cuantumului despăgubirilor, iar fraza a doua a art. 5 alin. (1) lit. a) din lege a fost preluată și completată prin art. I pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 referitor la introducerea unui nou alineat al art. 5, și anume alin. (1).

Potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Prin Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, instanța de contencios constituțional a statuat că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea

legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Or, Curtea observă că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, cuprind două soluții legislative distincte, și anume: pe de-o parte, teza întâi privind acordarea unor despăgubiri (soluție legislativă preluată și de dispozițiile modificatoare), iar pe de altă parte, teza a doua, adică pct. 1—3 ale lit. a), referitoare la plafonarea cuantumului acestor despăgubiri (soluție legislativă introdusă prin dispozițiile modificatoare).

Întrucât în cauza de față autorul excepției de neconstituționalitate critică soluția legislativă de acordare a despăgubirilor [soluție cuprinsă și de dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, în forma anterioară modificării], Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, așadar, numai dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, modificate prin art. XIII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, dispoziții care, în prezent, au următorul cuprins:

„(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș, Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța și Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, în dosarele nr. 4.551/109/2009, nr. 159/109/2010, nr. 348/109/2010, nr. 277/109/2010 și nr. 411/109/2010 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă; nr. 2.337/118/2010, nr. 12.132/118/2009, nr. 12.707/118/2009, nr. 3.268/118/2010, nr. 3.192/118/2010, nr. 1.132/118/2010, nr. 1.120/118/2010, nr. 4.600/118/2010, nr. 1.121/118/2010, nr. 1.226/118/2010, nr. 13.353/118/2009, nr. 1.232/118/2010, nr. 3.290/118/2010, nr. 3.275/118/2010, nr. 3.200/118/2010, nr. 1.172/118/2010, nr. 12.693/118/2009, nr. 14.458/118/2009, nr. 918/118/2010, nr. 15/118/2010, nr. 13.370/118/2009, nr. 3.464/118/2010, nr. 12.272/118/2009, nr. 403/118/2010, nr. 685/118/2010, nr. 634/118/2010, nr. 11.680/118/2009, nr. 402/118/2010, nr. 1.849/118/2010, nr. 1.268/118/2010, nr. 12.600/118/2009, nr. 1.270/118/2010, nr. 12.599/118/2009, nr. 1.267/118/2010, nr. 1.820/118/2010, nr. 1.466/118/2010, nr. 2.761/118/2010, nr. 1.463/118/2010, nr. 7.047/118/2009 și nr. 10.937/118/2009 ale Tribunalului Constanța — Secția civilă; nr. 13.081/118/2009, nr. 8.078/118/2009, nr. 14.186/118/2009, nr. 8.622/118/2009, nr. 8.998/118/2009, nr. 12.728/118/2009, nr. 14.182/118/2009, nr. 8.040/118/2009, nr. 12.974/118/2009, nr. 13.356/118/2009, nr. 13.074/118/2009 și nr. 12.962/118/2009 ale Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale și nr. 1.841/88/2009, nr. 1.881/88/2009 și nr. 2.099/88/2009 ale Tribunalului Tulcea — Secția civilă, comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:

a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la: [...].”

Statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de autor al excepției de neconstituționalitate, consideră că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 138 alin. (5) potrivit cărora „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”, ale art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului de către Guvern și celelalte organe ale administrației publice, ale art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, ulterior sesizării sale prin încheierile menționate, prin deciziile nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 576

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și ale cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și ale cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Neculai Mihalcea, Ioana Mihalcea, Sabina Mihalcea și Asociația Centrul de Educație și Ocrotire „Căsuța Bunicilor” în Dosarul nr. 10.063/231/2007 al Curții de Apel Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.377D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.063/231/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și ale cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații**, excepție ridicată de Neculai Mihalcea, Ioana Mihalcea, Sabina Mihalcea și Asociația Centrul de Educație și Ocrotire „Căsuța Bunicilor” într-o cauză având ca obiect o cerere privind respectarea obligației de a face, respectiv dizolvarea și radierea unei asociații din Registrul asociațiilor și fundațiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii arată că dispozițiile legale criticate contravin dreptului fundamental la asociere. Astfel, neobținerea autorizațiilor administrative prelabile nu ar trebui să conducă decât cel mult la imposibilitatea temporară a desfășurării activității, până la obținerea acelor autorizații, eventual la aplicarea unor amenzi, iar nu să conducă la afectarea a înseși existenței asociației.

În ceea ce privește cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, autorul apreciază că procedura dizolvării și lichidării aduce atingere principiului garantării și ocrotirii dreptului de proprietate privată. Astfel, deși procedura dizolvării și lichidării are drept scop îndestularea creditorilor, în ipoteza în care aceștia nu există sau dacă mai rămân bunuri după îndestularea lor, aceste bunuri revin statului fără nicio justificare, ca formă de îmbogățire fără justă cauză.

Curtea de Apel Galați — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Condiționarea existenței unei asociații de obținerea unor autorizații administrative prelabile nu reprezintă o încălcare a dreptului

de asociere consfințit de prevederile art. 40 alin. (1) din Constituție. Pe de altă parte, procedura dizolvării și lichidării pentru motivele prevăzute de art. 56 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 nu reprezintă o formă de îmbogățire fără justă cauză a statului, câtă vreme această procedură are drept scop imediat îndestularea creditorilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 14 și ale cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 14: *„Dacă asociația, prin natura scopului sau obiectivelor propuse, urmează să desfășoare activități pentru care, potrivit legii, sunt necesare autorizații administrative prelabile, aceste activități nu vor putea fi inițiate, sub sancțiunea dizolvării pe cale judecătorească, decât după obținerea autorizațiilor respective.”;*

— Cap. IX referitor la dizolvarea și lichidarea asociațiilor și fundațiilor.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — egalitatea în drepturi, art. 21 — accesul liber la justiție și în art. 44 — dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile cuprinse în cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 449 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 27 iunie 2006, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile criticate instituie „o procedură specială de dizolvare și lichidare a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor, ce are ca rezultat final îndestularea corespunzătoare a creditorilor, transmiterea bunurilor rămase în urma lichidării și radierea acestor forme asociative din Registrul asociațiilor și fundațiilor. Instituirea unei

asemenea proceduri speciale este rezultatul faptului că asociațiile și fundațiile, astfel cum prevede art. 1 alin. (2) din ordonanță, sunt persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, iar dizolvarea poate interveni și pentru alte motive decât cele strict economice”. Este cazul, spre exemplu, al situațiilor prevăzute de dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. a)—e) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, printre care și situația asociației care, prin natura scopului sau obiectivelor propuse, urmează să desfășoare activități pentru care, potrivit legii, sunt necesare autorizații administrative prelabile. Într-adevăr, în conformitate cu dispozițiile art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, o asociație poate fi dizolvată pe cale judecătorească, cu titlu de sancțiune, dacă nu își obține autorizațiile administrative prelabile, prevăzute de lege,

necesare inițierii și desfășurării activităților propuse. Pretinderea obținerii unor autorizații administrative prelabile nu contravine niciunei prevederi constituționale, ci este — dimpotrivă — o condiție normală impusă pentru desfășurarea de către o asociație a unor activități speciale supuse unor condiții speciale.

Faptul că, în cazul dizolvării asociației sau fundației, bunurile rămase în urma lichidării nu se pot transmite către persoane fizice, ci numai către persoane juridice cu scop identic sau asemănător celei care se dizolvă — subliniază intenția și interesul legiuitorului de a da continuitate unei asemenea forme asociative, care nu trebuie să se constituie în scopul unor interese personale, de oportunitate, ci trebuie să dăinuie, întrucât numai astfel își poate îndeplini scopul nobil — nonprofit — pe care și l-a propus.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și ale cap. IX din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Neculai Mihalcea, Ioana Mihalcea, Sabina Mihalcea și Asociația Centrul de Educație și Ocrotire „Căsuța Bunicilor” în Dosarul 10.063/231/2007 al Curții de Apel Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 583

din 5 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, 6 și 12, art. 31 și 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, 6 și 12, art. 31 și 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cardinal IG” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 34.222/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.832D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile legale criticate au fost modificate în sensul criticilor formulate de autorul sesizării, astfel că excepția a rămas fără obiect.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 34.222/3/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, 6 și 12, art. 31 și 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cardinal IG” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect o cerere întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, 21 și 53, în condițiile în care nu instituie în sarcina creditorului nicio obligație de a dovedi starea

de insolvență a debitorului, ci instituie o prezumție de insolvență în defavoarea acestuia. Astfel, prevederile art. 3 pct. 1 lit. a) sunt neconstituționale, deoarece dispun că neplata unei datorii în termen de 30 de zile de la scadență dă dreptul creditorului de a formula o cerere introductivă de deschidere a procedurii insolvenței, indiferent care ar fi motivul neachitării datoriei, iar, potrivit dispozițiilor art. 31 și 33, societatea comercială debitoare, deși are suficiente bunuri în patrimoniu, precum și creanțe asupra terților, nu-și poate dovedi starea de solvabilitate, fiind la dispoziția oricărui creditor care poate iniția procedura insolvenței.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Astfel, specificul procedurii insolvenței a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, derogatorii de la dreptul comun, iar valoarea taxelor de timbru este stabilită de lege în mod diferit în funcție de obiectul acțiunilor introduse la instanțe, legiuitorul fiind singurul competent a decide cu privire la aceste aspecte.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 3 pct. 1, 6 și 12, art. 31 și 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare. Analizând însă încheierea de sesizare și notele scrise ale autorului excepției, rezultă că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie doar dispozițiile art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, art. 31 alin. (1) teza întâi și art. 33 alin. (2) teza a doua, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 3: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:*

a) *insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori; [...]*

6. *prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile; [...]*

12. *cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului, este de 30.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii pe economie;*”;

— Art. 31 alin. (1) teza întâi: „Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă[...]”;

— Art. 33 alin. (2) teza a doua: „[...] Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — egalitatea în drepturi, art. 21 — accesul liber la justiție și art. 53 — restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 85/2006 a fost modificată prin Legea nr. 169/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010. Astfel, prin art. 1 pct. 1 și 2 a fost modificat art. 3 pct. 1 lit. a), pct. 6 și 12, astfel:

— Art. 3: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile:*

a) *insolvența este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 90 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă; [...]*

6. *prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 90 de zile. Creditorii, inclusiv cei bugetari, vor putea solicita deschiderea procedurii insolvenței doar în cazul în care, după compensarea datoriilor reciproce, de orice natură, suma datorată acestora va depăși suma prevăzută la pct. 12; [...]*

12. *valoare-prag reprezintă cuantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului. Acesta este de 45.000 lei, iar pentru salariați, de 6 salarii medii brute pe economie/pe salariat;*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile cuprinse în Legea nr. 85/2006, supuse unor critici similare, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 1.144 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008, Curtea a constatat, referindu-se la condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență, întrucât cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic. De asemenea, Curtea a reținut că toate textele de lege criticate constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun.

Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 21 din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 78 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 16 februarie 2007, reținând că o atare critică este lipsită de temei, întrucât accesul liber la justiție, ca de altfel orice drept fundamental, consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept. Stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

Prin Decizia nr. 954 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie

2007, Curtea a statuat, cu privire la art. 3 pct. 1 lit. a), că acesta „institue o prezumție de insolvență pentru comerciantul debitor care nu stinge o datorie exigibilă după 30 de zile de la scadență (*în prezent, 90 de zile*, nota Curții Constituționale). Instituirea acestei prezumții este justificată de necesitatea asigurării celerității în desfășurarea procedurii insolvenței, principiu recunoscut pentru desfășurarea raporturilor de drept comercial, precum și de nevoia de a se evita obligația creditorului de a dovedi starea de insolvență, fapt ce ar fi imposibil în condițiile în care acesta nu are acces la documentele debitorului și la datele privind disponibilitățile bănești ale acestuia.

Cu toate acestea, prezumția instituită de art. 3 pct. 1 lit. a) din Legea nr. 85/2006 nu are caracter absolut. Astfel, debitorul are posibilitatea, potrivit art. 33 alin. (2) din aceeași lege, să conteste existența stării de insolvență, dovedind că, în realitate, nu sunt întrunite condițiile pentru constatarea existenței acesteia”.

În ceea ce privește critica art. 3 pct. 6 și 12 din Legea nr. 85/2006, Curtea, prin Decizia nr. 1.138 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, a stabilit că, „potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit quantum, într-un termen de 30 de zile (*în prezent 90 de zile*, nota Curții Constituționale) și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind, în același timp, valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor.

Acest mod de reglementare este în perfect acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi, care, după cum s-a statuat în numeroase rânduri în jurisprudența Curții Constituționale, nu presupune omogenitate, astfel încât situații diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1, 6 și 12, art. 31 și 33 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cardinal IG” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 34.222/3/2009 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, prin Decizia nr. 1.247 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 19 decembrie 2008, Curtea a constatat că „aceasta are în vedere, de fapt, «doar interzicerea debitorului de a mai solicita reorganizarea judiciară după ce anterior a contestat existența stării de insolvență, iar contestația i-a fost respinsă. [...] Curtea reține că garantarea libertății economice trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei. În plus, chiar dacă va fi respinsă contestația, un plan de reorganizare va putea fi propus de administratorul-judiciar sau de către creditorii. Astfel, [...] legea pune la dispoziție mai multe căi prin care debitorul își poate valorifica drepturile sale, inclusiv prin exercitarea accesului liber la justiție”.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

De altfel, Curtea constată că, în urma modificărilor aduse prin Legea nr. 169/2010, o parte dintre criticile formulate de autorul excepției au fost înlăturate, legiuitorul mărințind perioada de la 30 la 90 de zile de la scadența creanței după care operează prezumția de insolvență a debitorului, precum și valoarea-prag, quantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului, care a crescut de la 10.000 la 45.000 lei.

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemelor comunelor Bistrița Bârgăului și Telciu, județul Bistrița-Năsăud**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Bistrița Bârgăului și Telciu, județul Bistrița-Năsăud, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2*).

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2, 2.1 și 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 27 iulie 2011.
Nr. 764.

*) Anexele nr. 1.1 și 1.2 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1.1

ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Bistrița Bârgăului, județul Bistrița-Năsăud

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei
comunei Bistrița Bârgăului, județul Bistrița-Năsăud

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Bistrița Bârgăului se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, împărțit în trei cartiere.

În partea superioară, în cartierul 1, în câmp roșu, se află un brad dezrădăcinat de argint.

În partea superioară, în cartierul 2, în câmp verde, se află un urs de aur mergând spre dreapta.

În vârful scutului, în câmp albastru, se află un brâu undat, dublu, de argint și un zid de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Bradul dezrădăcinat și ursul simbolizează bogăția silvică și cinegetică a zonei.

Brâul undat, dublu, reprezintă lacul Colibița, iar zidul semnifică barajul care a dus la formarea acestui lac.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

STEMA**comunei Telciu, județul Bistrița-Năsăud****DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Telciu,
județul Bistrița-Năsăud****Descrierea stemei**

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Telciu se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite.

În interiorul scutului se află șapte coline de argint și un fag de argint, având tulpina neagră și rădăcinile negre înfipte în cele șapte coline.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Cele șapte coline semnifică faptul că localitatea se află în zona Năsăudului, iar fagul simbolizează bogăția silvică a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind abrogarea Ordinului ministrului apărării nr. M.76/2008 pentru aprobarea normelor privind participarea cadrelor militare din Armata României la studii de perfecționare a pregătirii profesionale organizate în țară

Având în vedere intrarea în vigoare a Ghidului carierei militare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2011, pentru aplicarea prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 65 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se abrogă Ordinul ministrului apărării nr. M.76/2008 pentru aprobarea normelor privind participarea cadrelor militare din Armata României la studii de perfecționare a pregătirii profesionale organizate în țară,

publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 1 septembrie 2008.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

București, 8 august 2011.
Nr. M.73.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN**privind emiterea, folosirea, evidența și gestionarea legitimațiilor de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare**

În scopul realizării unui sistem unitar de emitere, folosire și gestionare a legitimației de serviciu pentru personalul din sistemul administrației penitenciare,

în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, republicată, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Legitimația de serviciu este documentul oficial care atestă calitatea de personal al sistemului administrației penitenciare și se folosește în exercitarea atribuțiilor de serviciu și la accesul în unitate.

Art. 2. — (1) Legitimația de serviciu, realizată cu ajutorul tehnicii de calcul, este confecționată în sistem duplex — avers și revers, prin tipărire pe card PVC, de grosime 0,76 mm și mărime 54 mm/86 mm, conform anexei nr. 1.

(2) Aversul are fond albastru, filigranat cu grupări de litere „ANP”, și are imprimat în centru sigla Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) În partea de sus, în stânga, este tipărit tricolorul, central sunt înscrise cuvintele „ROMÂNIA”, „MINISTERUL JUSTIȚIEI”, „ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR”, iar în dreapta este imprimată Stema României.

(4) În stânga-mijloc este imprimată fotografia titularului, cu dimensiunile 3 cm/3 cm color, în uniforma de oraș, cu cămașă albă, descoperit.

(5) Sub fotografie se înscriu seria și numărul legitimației, care sunt compuse din:

a) seria legitimației — prima grupare de litere reprezintă acronimul unității, conform anexei nr. 2; a doua grupare de litere reprezintă nivelul de acces, folosindu-se „AL” pentru acces local, „AE” pentru acces extins și „AG” pentru acces general;

b) numărul legitimației — prima grupare de cifre reprezintă codul informatic al titularului, iar a doua grupare de cifre reprezintă data la care legitimația a fost emisă.

(6) În dreapta fotografiei sunt înscrise, pe 6 rânduri, următoarele elemente:

— pe rândul 1 — cuvântul „LEGITIMAȚIE”;

— pe rândurile 2 și 3 — gradul profesional pentru funcționarii publici cu statut special;

— pe rândul 4 — numele titularului;

— pe rândul 5 — prenumele titularului;

— pe rândul 6 — funcția pentru personalul încadrat pe funcții de director general, director general adjunct și director.

(7) În partea de jos, în dreapta, se înscrie data până la care legitimația este valabilă.

(8) Reversul are fond albastru, filigranat cu grupări de litere „ANP” și imprimat în centru cu sigla Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(9) În partea de sus, central, este înscrisă unitatea din care face parte titularul.

(10) În centru-stânga, este imprimată data eliberării, iar în centru-dreapta se aplică semnătura scanată a directorului general și ștampila.

(11) În partea de jos, central, sub siglă, se înscrie, detaliat, nivelul de acces al titularului.

Art. 3. — Direcția management resurse umane și Direcția tehnologia informației și comunicații din Administrația Națională a Penitenciarelor vor asigura confecționarea legitimațiilor de serviciu.

Art. 4. — (1) După modul în care sunt emise, legitimațiile de serviciu sunt cu acces local, cu acces extins și cu acces general.

(2) Legitimațiile de serviciu cu acces local se emit pentru personalul fără atribuții de control și coordonare din aparatul central al Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru personalul din unitățile subordonate și permit accesul titularilor în unitatea din care fac parte.

(3) Legitimațiile de serviciu cu acces extins se emit pentru directorii de unitate și permit accesul titularilor în unitatea din care fac parte, precum și în aparatul central al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) Legitimațiile de serviciu cu acces general se emit pentru personalul din aparatul central al Administrației Naționale a Penitenciarelor cu drept de control și coordonare, precum și pentru personalul Subunității de pază și escortare deținuți transferați și dau dreptul titularilor la acces în aparatul central al Administrației Naționale a Penitenciarelor și în unitățile subordonate.

Art. 5. — Legitimațiile de serviciu se emit pentru întregul personal din sistemul administrației penitenciare, în următoarele cazuri:

a) la încadrare;

b) la schimbarea gradului profesional;

c) la schimbarea numelui;

d) la mutarea în altă unitate;

e) la detașarea în altă unitate;

f) la împuternicirea într-o funcție pentru care este necesar un alt nivel de acces;

g) cu ocazia trecerii în altă categorie;

h) când fotografia nu mai corespunde cu fizionomia;

i) la modificarea nivelului de acces;

- j) la expirare;
- k) în caz de deteriorare;
- l) în caz de pierdere;
- m) în alte situații deosebite.

Art. 6. — (1) În cazul personalului detașat între unități ale sistemului penitenciar, structura de resurse umane din unitatea în care este încadrat retrace legitimația de serviciu, pe care o va păstra pe perioada detașării.

(2) Unitatea la care este detașat personalul ia măsuri în vederea eliberării legitimației de serviciu, potrivit prevederilor art. 5 lit. e).

Art. 7. — Termenul de valabilitate a legitimațiilor de serviciu este de 5 ani de la data emiterii, în măsura în care nu intervin situațiile prevăzute expres la art. 5 lit. b)—i), respectiv k)—m).

Art. 8. — (1) Pentru emiterea legitimațiilor de serviciu, structurile de resurse umane din unități înaintează, pe suport electronic, Direcției management resurse umane din Administrația Națională a Penitenciarelor tabele cu datele personale ale celor în cauză.

(2) Tabelele trebuie să cuprindă următoarele rubrici:

- număr curent;
- grad profesional;
- nume;
- prenume;
- codul informatic;
- motivul pentru care se solicită eliberarea legitimației;
- observații.

(3) La rubrica „observații” se fac mențiuni pentru personalul cu funcții de director și de preot.

(4) Tabelele sunt însoțite de fotografiile titularilor, realizate în format digital; pentru identificarea fotografiilor, numele fișierelor va fi codul informatic al titularului.

Art. 9. — (1) La nivelul fiecărei unități se instituie un registru de evidență a legitimațiilor, cu următoarele rubrici: seria și numărul legitimației, gradul profesional, numele și prenumele, data emiterii legitimației, semnătura titularului de primire și semnătura de restituire a lucrătorului de resurse umane, numărul procesului-verbal de scoatere din evidență.

(2) Pentru personalul din Administrația Națională a Penitenciarelor, direcțiile de specialitate transmit Direcției management resurse umane tabelul nominal cu nivelul de acces solicitat.

Art. 10. — (1) Structurile de resurse umane au obligația de a retrace legitimațiile la încetarea raporturilor de serviciu, încetarea contractului de muncă și în cazurile în care este emis un nou document de legitimare.

(2) În caz de deces, legitimația de serviciu se recuperează de la familia defunctului.

Art. 11. — (1) Legitimațiile retrase de la titulari, cu excepția situației prevăzute la art. 6, se distrug, prin ardere, și se scad din gestiune pe baza unui proces-verbal aprobat în prealabil de directorul unității.

(2) Comisia formată în acest scop are în componență 3 funcționari publici cu statut special, desemnați de directorul unității, dintre care unul face parte din structura de resurse umane.

(3) Comisie întocmește un proces-verbal, în exemplar unic, care se clasează la structura de resurse umane a unității.

Art. 12. — (1) Personalul are obligația să păstreze cu grijă legitimațiile și să le folosească numai în interes de serviciu, în conformitate cu prevederile art. 1.

(2) Este interzisă înstrăinarea legitimațiilor de serviciu.

Art. 13. — (1) Pierderea sau sustragerea legitimației de serviciu se aduce la cunoștința directorului unității, în prima zi lucrătoare de la producerea evenimentului, iar în caz de nerecuperare, în termen 5 zile va fi declarată nulă prin publicitatea în presă, precizându-se seria și numărul, precum și numele titularului.

(2) Sustragerea documentului este anunțată la cea mai apropiată secție de poliție.

(3) Directorul unității desemnează un ofițer care întocmește un proces-verbal de constatare ce cuprinde cauzele, împrejurările și propunerile în raport cu evenimentul produs.

Art. 14. — Legitimațiile declarate nule, care ulterior au fost recuperate, se distrug, cu respectarea regulilor stabilite prin prezentul ordin.

Art. 15. — (1) Structurile de resurse umane din fiecare unitate au obligația ca cel puțin anual să verifice existența și starea documentelor de legitimare aflate asupra personalului unității.

(2) Rezultatele fiecărei acțiuni de verificare a documentelor de legitimare se consemnează într-un proces-verbal întocmit în exemplar unic, avizat de directorul unității, care se clasează la structura de resurse umane a unității.

(3) Anual, până la data de 30 ianuarie, structurile de resurse umane din unitățile subordonate întocmesc și înaintează un raport către Direcția management resurse umane din Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la activitatea de gestiune a legitimațiilor de serviciu pentru anul precedent și o estimare a necesarului de legitimații care urmează a fi emise până la sfârșitul anului.

Art. 16. — La înmânarea legitimațiilor, titularii sunt informați cu privire la obligațiile ce le revin în legătură cu păstrarea și utilizarea acestora.

Art. 17. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară se abrogă.

(2) Legitimațiile aflate în uz la data intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile până la apariția uneia dintre situațiile prevăzute la art. 5.

Art. 18. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 19. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

Legitimația de serviciu a personalului din sistemul administrației penitenciare

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 2

Acronimele unităților penitenciare, folosite la emiterea legitimațiilor de serviciu ale personalului din sistemul administrației penitenciare

Nr. crt.	Unitatea	Acronimul
1.	Penitenciarul Aiud	PAAB
2.	Penitenciarul Arad	PAAR
3.	Penitenciarul Bacău	PBBC
4.	Penitenciarul Baia Mare	PBMMM
5.	Penitenciarul Bârcea Mare	PDHD
6.	Penitenciarul Bistrița	PBBN
7.	Penitenciarul Botoșani	PBBT
8.	Penitenciarul Brăila	PBBR
9.	Penitenciarul București — Jilava	PBJB

Nr. crt.	Unitatea	Acronimul
10.	Penitenciarul București — Rahova	PBRB
11.	Penitenciarul Codlea	PCBV
12.	Penitenciarul Colibași	PCAG
13.	Penitenciarul Craiova	PCDJ
14.	Penitenciarul Drobeta-Turnu Severin	PDRMH
15.	Penitenciarul Focșani	PFVR
16.	Penitenciarul Galați	PGGL
17.	Penitenciarul Gherla	PGCJ
18.	Penitenciarul Giurgiu	PGGR
19.	Penitenciarul Iași	PIIS
20.	Penitenciarul Mărgineni	PMDB
21.	Penitenciarul Miercurea-Ciuc	PMCHR
22.	Penitenciarul Oradea	POBH
23.	Penitenciarul Pelendava	PPDJ
24.	Penitenciarul Ploiești	PPPH
25.	Penitenciarul Poarta Albă	PPACT
26.	Penitenciarul Satu Mare	PSMSM
27.	Penitenciarul Slobozia	PSIL
28.	Penitenciarul Târgu Mureș	PTMMS
29.	Penitenciarul Târgu Jiu	PTJGJ
30.	Penitenciarul Timișoara	PTTM
31.	Penitenciarul Tulcea	PTTL
32.	Penitenciarul Vaslui	PVVS
33.	Penitenciarul de Femei Târgșor	PTPH
34.	Penitenciarul de Minori și Tineri Craiova	PMCDJ
35.	Penitenciarul de Minori și Tineri Tichilești	PMTBR
36.	Penitenciarul-Spital București — Jilava	SBJB
37.	Penitenciarul-Spital București — Rahova	SBRB
38.	Penitenciarul-Spital Dej	SDCJ
39.	Penitenciarul-Spital Târgu Ocna	SOBC
40.	Penitenciarul-Spital Colibași	SCAG
41.	Penitenciarul-Spital Poarta Albă	SPCT
42.	Centrul de Reeducare Buziaș	RBTM
43.	Centrul de Reeducare Găești	RGDB
44.	Centrul de Reeducare Târgu Ocna	ROBC
45.	Centrul de Formare și Specializare a Ofițerilor din Administrația Penitenciară	CFAR
46.	Școala Națională de Pregătire a Agenților de Penitenciare Târgu Ocna	SPBC
47.	Baza de Aprovizionare, Gospodărire și Reparații	BAGRB
48.	Subunitatea de pază și escortare deținuți transferați	SPEDT
49.	Administrația Națională a Penitenciarelor	ANPB

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea art. 8 alin. (1) din Instrucțiunile tehnice privind reglementarea modului de constituire și executare a garanției financiare pentru blocarea amplasamentului de către viitoarele investiții de tip microhidrocentrale, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 980/2011**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 40.371 din 29 iunie 2011 al Direcției managementul resurselor de apă, în temeiul prevederilor art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Alineatul (1) al articolului 8 din Instrucțiunile tehnice privind reglementarea modului de constituire și executare a garanției financiare pentru blocarea amplasamentului de către viitoarele investiții de tip microhidrocentrale, aprobate prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 980/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 7 martie 2011, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Garanția financiară pentru blocarea amplasamentului poate fi sub formă de depozit bancar,

scrisoare de garanție bancară irevocabilă sau alte modalități prevăzute de lege. Depozitul bancar ce constituie garanție financiară pentru blocarea amplasamentului va fi depus la o bancă agreată de Administrația Națională «Apele Române», pe bază de ordin de plată în care să se specifice amplasamentul pentru care s-a depus garanția.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului și pădurilor,
Cristian Apostol,
secretar de stat

București, 3 august 2011.
Nr. 2.022.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 525450